

brage Omfæng for, at Kommunalbestyrelserne holde sig Lovene efterrettelig. Jeg har aldrig troet, at man vilde gaa saa vidt i Selvstyrelse, at Meningen herefter skulde være den, at Lovene ikke skulde holdes, men det maa være den ærede Taler's Mening, maaske han ogsaa har det fra den højeste Oplysning. I alt Fald har jeg fra den Side set den Udtalelse, at man skulde ignorere Lovene, og lige overfor en saadan Udtalelse sagde jeg, at jeg haaber, at Amtmændene saavel som Indenrigsministeren vilde holde Kommunalbestyrelserne til at opfylde deres Pligt overfor disse gamle. De faa nemlig efter Loven en Ret til Alderdomsforsørgelse, og jeg skulde dog ikke mene, at det skulde være at gaa den kommunale Selvstyrelse for nær, at vi alle kunne være enige om, at Kommunalbestyrelserne i deres Selvstyrelse holde sig indenfor Lovene. Jeg har hidtil troet, at det ærede Medlem var enig med mig deri, men nu hører jeg, at han ikke er det; andet har jeg ikke udtalt. I øvrigt vil jeg sige, at jeg tror, at den ærede Taler og hans Meningsfæller gøre de fattige Smaaafolk en grumme daarlig Tjeneste ved at sige, at de ikke faa noget og ved at vække Uvilfredshed, det tror jeg, er en meget daarlig Gerning. Naar nogle Mærere gaade, ville Rendsgerningerne dømmes os imellem. Jeg sætter min Erfaring imod det ærede Medlems. At denne Lov saavel som Fattigloven vil virke heldig i økonomisk Henseende, derom kan der ikke være nogen Tvivl. — Det ærede Medlem maa høre efter, hvad jeg siger, naar han herefter vil debattere med mig. Jeg sagde ikke, at dette Lovforslag alene, men jeg sagde, at det i Forbindelse med Fattigloven vilde bidrage til at tømme Fattigaardene, og det vedstaar jeg. Jeg antager, at man herefter vil sørge for en bedre Opdragelse af de unge, og at man i alt Fald vil sørge for, at de ikke blive sammenblandede med Bagabonder og andre daarlige Personer paa Fattigaardene. Den hidtilværende Opdragelse har virket ødelæggende og tillige hjulpet til at befordre Druffenstab. Fremdeles tror jeg, at naar de gamle faa Udgifter til paa deres gamle Dage at blive fri for Fattigvæsenet, og naar den Ophidselse, som det ærede Medlem i Forening med andre bidrager til at fremkalde mod Loven, faar lagt sig — og den vil lægge sig — saa tror jeg ogsaa, at det vil hjælpe til, lad mig sige det rent ud, at Folk ikke fristes saa let til at drikke. Den ærede Taler har vel ikke rent glemt sin Holbergs Ord — han er jo et poetisk Medlem —: „De sige nok, at Seppe drikker, men de tænkte ikke paa, hvorfor han drikker“. Det

turde være, at baade den daarlige Opdragelse, og de daarlige Udgifter, som de gamle hidtil have haft, i Fællestab, have bidraget til, at de ere blevne drittfældige. Altsaa jeg tager ikke et eneste Ord tilbage, af hvad jeg har sagt baade tidligere og i Dag, og jeg retter det heller ikke, at det maa være Ministrenes, Amtmændenes og alles Pligt at sørge for, at Lovene blive opretholdte.

Madsen-Mygdal: De to foregaaende ærede Talere have jo dels i Dag og dels, da vi havde denne Sag til første Behandling, prist det foreliggende Lovforslag som et af de bedste, der nogen Sinde har foreligget Danmarks Rigsdag. Jeg er nu af en stik modsat Betragtning, for mig staar det haledes, at dette Forslag er et af de daarligste, der nogen Sinde har foreligget Danmarks Rigsdag. Det forekommer mig, at det i alt Fald sejler i to Henseender under et falsk Flag. For det første kalder det sig Alderdomsforsørgelse, men det er ikke andet end et Stykke Fattighjælp, og det tror jeg, alle Parter indtil i Fjor vare enige om. Det er et Stykke Fattighjælp, der hviler paa § 71 i et Lovforslag, som blev forelagt Rigsdagen i Samlingen 1874—75. Der var ingen, der da havde Forestillingen om, at det skulde være en Alderdomsforsørgelse i Retning af at afhjælpe et socialt Kraav. I Fjor var der, mig bekendt, ingen, der havde Forestillingen om, at den bekendte § 64 eller 65 paa Regeringens Lovforslag fra i Fjor skulde kunne opfylde Alderdomsforsørgelsestrævet, som er oppe baade her og i alle andre Lande. Det Forslag, som her foreligger, kalder sig Alderdomsunderstøttelse, men som sagt, Grundlaget er denne § 61 i et gammelt 17-aarigt Lovforslag. Der er tillagt en hel Del Bestemmelser, som ere ordret tagne af Fattigloven, ordret tagne af Fattigloven, med forskellige Stærkelser, som det vil være det høje Ting bekendt, navnlig naar de se §§ 3 og 4 og enkelte andre Paragraffer. I en anden Henseende forekommer det mig, at dette Lovforslag sejler under falsk Flag, og det er, naar der tales om, at der til det Næmest, her er Tale om, skal gives 1 a 2 Millioner af Statskassen. Det havde vistnok været rigtigere, om der havde været en Paragraf enten i dette Lovforslag eller i Lovforslaget om Olfatten, der havde sagt, at Olfattens Beløb skal delvis anvendes til en Medsøttelse af Tolden paa Sukker og Petroleum, og fremdeles skal af Olfattens Beløb anvendes 1 a 2 Millioner til den saakaldte Alderdomsforsørgelse, og Resten flyder ind i Statskassen. Det tror jeg havde været meget rigti-